

Békehírnök

2010. november 28.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CIV. ÉVF. 48. SZÁM

Találkozás

Egy évtizede is van már, de az emlékeimben elevenen él. A harmas metróon ültem éppen. A gyéren megvilágított szerelvény kattogva lassított egy-egy megállónál. Az emberek unott arccal szálltak be és ki. Némán utaztunk. Vasárnap reggel volt, ősz, s az egész elmúlt hét vagy talán életünk egész fáradtsága kapaszkodott arcizmainkba, húzta lefelé minden ráncun-

kat, különösen szánk szélén és a szemünk alatt. Nem néztek egymásra a ki- és beszállók sem. Illedelmes figyelmetlenség – így szépítgette egyszer valaki ezt a különös magunkba fordulást. Állítólag az utcán és a járműveken nem illik másokra nézni. Milyen jó, hogy ezt a gyerekek és az állatok nem tudják!

(folytatás a 364. oldalon)

Az érsekcsanádi felújított imaház

Hálaadással vettük használatba 2010. október 10-én a felújított és kibővített imaházat. A közel hetven éve épült imaház külső és belső felújításra szorult, ennek kapcsán célszerűvé és szükségessé is vált egy előtér és az egész épület falának magasabbra építése, hogy az új rész felett egy karzat elérjen. A bővítés negyven férőhelyet jelent, amire a használatba vételkor már szükség is volt, és hisszük, hogy később is.

(folytatás a következő oldalon)

Békehírnök-előfizetés 2011-ben

Legyen otthonában a Békehírnök! Fizessen elő a baptista szellemiség hetilapjára, a Békehírnökre!

A megrendelés, illetve a befizetés határideje: 2010. december 8.

Belföldi előfizetési díjak:

- csoportos előfizetésekor fél évre 3800 Ft, egész évre 6600 Ft,
- egyéni előfizetésekor fél évre 4000 Ft, egész évre 7100 Ft.

Külföldi előfizetési díjak:

- az EU területén egész évre havi postázással 13 700 Ft, heti postázással 25 000 Ft,

- az EU területén kívül egész évre havi postázással 17 000 Ft, heti postázással 30 000 Ft.

Régi és új előfizetőinket kérjük, hogy a megrendelést és az előfizetési díjat juttassák el a gyülekezeti iratterjesztőkön keresztül vagy a 11706016-22163851-es csekkszámára a kiadóhivatalba (1068 Budapest, Benczúr u. 31.)! Telefon: 352-9993/172 mellék vagy 20/886-0006. Legyen Ön is olvasója Magyarországon legrégebbi egyházi hetilapjának!

Mészáros Kornél főtítkár

Dr. Szabó Zoltán gazdasági igazgató

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

...az Úr napja úgy jön el, mint éjjel a tolvaj. (1Thessz 5,2)

A HÉT GONDOLATA

Elérkezett az advent. Vannak, akiknek a legkedvesebb időszakuk, és vannak, akiknek a legfélelmetesebb. Vajon az apostolok, tanítványok, korai gyülekezetek tagjai is féltek, ha erre gondoltak? Nem! Nincs félelem, de van szent vágyódás. Induljon úgy ez az időszak, hogy vágyódjunk a Krisztussal való találkozásra! A hívők egyedüli kiváltsága, hogy örömet lelhetnek ebben a világban is és az eljövendőben is.

(Marton Zsolt – Rákosszentmihály)

A HÉT GYAKORLATA

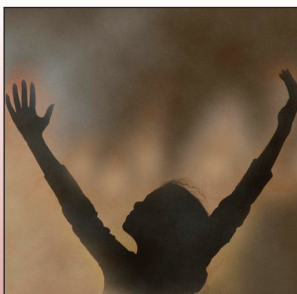
Örülj annak, amit az Úr a földi életre adott, és örülj annak, amit azutánra tartogat neked, és vedd eszedbe, hogy csak a létforma fog változni!

A HÉT IMÁJA

Uram Krisztusom, szeretek veled találkozni, és ezért örömmel gondolok váratlan eljöveteledre is. Amen.

Adventi üdvözlét

Négy hét, amikor Megváltónkra, Krisztusra tanulunk figyelni. Korunk a cselekvés, a megvalósítás, a végrehajtás kora. Épp ezért külön kell tanulnunk a várakozás kegyelmi állapotát. Mert az adventben nem csupán egy múltbeli esemény – a Megváltó születésének – várakozására emlékezünk, nem is csak egy jövőbeli eseményre – Jézus Krisztus visszajövetelére – várunk, hanem magára Krisztusra várakozunk. Ezt a kegyelmi várakozást kívánjuk minden Kedves Olvasónknak, amelyben fogadhatja Krisztust. (A szerkesztőség)

Légy kész meghallani az Úr hangját,

Ha lázas munkában talál!

És kér időből csak egy fél órát,

Légy kész mondani: Itt vagyok, Atyám!

(Almási Mihályné)

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **November 25-én** este 18 órakor *dr. Pálhegyi Ferenc* nyugalmazott főiskolai tanár **Életszeretetre nevelés címmel előadást tart** a Pasaréti Református Gyülekezet templomában (Budapest II. ker., Torockó tér 1.) az esti istentisztelet keretében pedagógusok, szülők és érdeklődők számára.

♦ **December 4-én**, szombaton 14–16 óráig **jótékonyági áhítatot és börzét szervez a Nőbizottság** a Wesselényi utcai imaházban, melyen a női körök által készített és felajánlott ajándéktárgyak megvásárolhatók. Az ebből származó teljes bevételt felajánlják a lelkipásztorcsládók támogatására. A börze után meglepetés-hangversenyre hívják az érdeklődőket. Csodálatos ajándék olyan időszakban segítséget kapni, amikor nagyon nehéz a teher. A Nőbizottság feladatának és szolgálatának tartja, hogy a karácsonyt megelőző napokban anyagi segítséget nyújtson a nehéz körülmények között élő lelkipásztorcsládoknak.

♦ **December 5-én** a Pesterzsébeti Baptista Templomban a **Jó Pásztor Rézfúvós Zenekar szolgál** vasárnap délután 5 órai kezdettel. A legszebb evangéliumi énekek angolszász fúvós feldolgozásai kerülnek előadásra az ünnepre készülés jegyében. Néhány evangéliumi részt idéző zeneszám közben a történetek pantomim megjelenítése teszi még különlegesebbé az előadást. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

♦ **December 12-én** 17 órai kezdettel a **20 éves Újpesti Baptista Harangzenekar adventi jubileumi hangversenyt ad** az Újpesti Baptista Imaházban (Budapest IV., Kassai u. 26.). A Biblia adventi gondolatairól *Mészáros Kornél* lelkipásztor szól. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

Jubileumi nap Újkígyóson

Az újkígyósi gyülekezet 2010. október 24-én az évi hálaadónapon emlékezett meg fennállásának 85. évfordulójáról. *Csiszár István* lelkipásztorunk az egész napot velünk töltötte. Az imaóra-vezető *iff. Kovács Bálint* presbiter (Pócsmegyer) hálás szívvel emlékezett a 85 évből arra a 23 évre, amit itt töltött. Az 1Móz 4,3–4 igék alapján buzdított arra, hogy mint Ábel, aki a juhait legjavából áldozott, s az Úr elfogadta, mi is időnk, értékeink, képességeink legjavát áldozzuk. Az Úr ezt ma is elfogadja.

Délelőtt *Papp János*, korábbi lelkipásztorunk, hirdette az ígét az 5Móz 8. fejezet alapján. Ahogy az ige felsorolja, mire emlékezzen a nép (az Úr vezetésére, oltalmára, gondviselésére stb.), ehhez hasonlóan többen bizonyágtevésben felelték, emlékezve az Úr tetteire életükben. Meglepő, színes „hála-csokor” került az oltárra.

Délután a város kultúrházában folytattuk az ünneplést. A gyulai gyülekezet énekkara lelkipásztorunkkal, *Matuz József* testvérrel együtt voltak

vendégeink. A 85 évről való megemlékezést *Kovács Bálint* presbiter, a gyülekezet korábbi vezetője olvasta fel a múltból adva tájékoztatást. *Szabó László* diakónus, a gyülekezet vezetője a jelent ismertette. A jövőről *Bajka Barnabás* beszélt, megemlítve a fiatalok terveit, melyeken dolgoznak.

Az igehirdetés a Mt 20,1–16 alapján szólt. Ma sok helyen nem kellene az emberek, de az Úrnak, a Szőlősgazdának kellene.

Mit ünnepeltünk?

1. Nála mindig van munka. Az aratnivaló sok...
2. Megváltottságunkat. Ha csak egy órát dolgoztunk is.
3. A gyülekezethez való tartozásunkat.

Igazán emlékezni, hálát adni úgy lehet: örülni az örülővel, sírni a síróval, örülni az irgalomnak, amit más is kap. Amit ő ad, az nem munkabér, az kegyelmi ajándék. Kegyelme nem fogy el a múltó idővel... Soli Deo gloria!

K. B.

Az érsekcsanádi felújított imaház

– Folytatás a címdoldalról

A gyülekezetnek nagy feladatnak tűnt egy ilyen mértékű építkezés, de az Úr segítségével bízva elkezdtek akkor, amikor a várható költségek fele rendelkezésünkre állt. Sok kedves megtapasztalást éltünk át: névtelen adakozók kisebb és nagyobb összegekkel támogatták az építkezést. Meglepő volt számunkra, hogy a nazarénus testvérek felajánlották segítségüket, s mintegy húszfős létszámmal jelentős munkát elvégeztek. Református, katolikus részről is voltak segítségek, de természetesen a legtöbb segítséget baptista testvérek adták. Az Úr kirendelt mindent és mindenkit, hálások vagyunk érte! Az imaházépítés, -felújítás nemcsak szép fizikai foglalatosság, hanem lelki hatása is van, közösség is épül a munkák végzése közben. Régi testvéri kapcsolatok elevenedtek fel, újak jöttek létre. Imaházat építeni, felújítani jó, örömet adó, gyakorlati istentisztelet. Bensőséges ünnepi alkalom volt a használatba vétel, a lelki megújulás ígét *Katona Béla*, a Déli Egyházkerület elnöke hirdette. A közsgében működő ökumenikus Összhang kórus éneke gazdagította az alkalmat. A használatba vételi istentisztelet utáni szeretetvendégség jó alkalom volt még a testvéri és baráti kapcsolatok építésére.

Vasadi Lajos

Családi események

♦ **Aranymenyegző** 1960. október 22-én kötött házasságot Gyulán *Sajben Pál* és *Remeckzi Eszter*. 50 éves házassági évfordulójukon a reformáció napján, október 31-én köszöntöttük Pali bácsit és Pöszi nénit a délelőtti istentiszteleten. A lelkipásztori áldáskívánás a Mt 6,33 alapján hangzott. *Kovács László* gyülekezetvezető testvér hálaadó imádsága után a család zenés, igés köszöntése aranyozta a házaspár és minden jelenlevő szívét.

Matuz József

♦ **Menyegző** Ócsán *Ilyés Kata* és *Kánai Csaba* október 9-én tartották menyegzőjüket.

„Kívánjatok békét Jeruzsálemnek!” Egy szentföldi zarándokút tapasztalatai (I. rész)

„Lábunk megáll kapuidnál, Jeruzsálem, te szépen épített város, részeid jól illenek egymáshoz!” 122. zsoltár 2,3

Néhány héttel ezelőtt egy telefonhívás érkezett hozzám, melynek lényege a következő volt: „Szükségünk volna egy megfelelő bibliai és egyháztörténeti ismeretekkel rendelkező szakemberre, aki egy 28 tagú zarándokcsoportot el tudna vezetni a Szentföld legjelentősebb helyszíneire, ami közben egy ismeretterjesztő film is készülne. Nem vállalná el?” – kérdezte az Éjféli Kiáltás Misszió vezetője. Rövid gondolkodás után természetesen igent mondtam, mert bár korábban is jártam ott, Izraelt bármennyiszer is végiglátogatja az ember, mindig rejt új felfedezéseket. Így került sor október 28. és november 7. között arra a zarándokútra, melyen többségében baptista hittestvéreim vettek részt.

Az utazás főbb állomásai közül Tel-Aviv, a valamikori Joppé városa volt az első, ahol Péter apostol fölébresztette halálos álmából Tábitát, és ezt követően gyülekezet alakult a városban. Itt kapta azt a furcsa álmot is az apostol, amely meggyőzte őt, hogy a pogányoknak is hirdetni kell az evangéliumot. Utunk központi állomása Jeruzsálem volt, ahonnan csillagtúrákat végeztünk az ország legjelentősebb városaiba és bibliai emlékhelyeire.

A szentföldi zarándokút magyar résztvevői

Jeruzsálem az őszi időszak ellenére szikrázó napfényrel és 38 fokos kánikulával fogadott. Az Olajfák hegyéről Jézus lábnyomában járva csodálatos panoráma tárul a látogató elé. Az ősi várfalakkal körülvett templomtér, a valamikori salamoni szentély és a Jézus által is többször látogatott oszlopcsarnokos templom helyén több mint ezer éve a muzulmánok Sziklatemploma áll. Aranykulpolája alatt a Mória hegyének sziklájával, ahol Ábrahám áldozta volna föl fiát, Izsákot, ha Isten nem gondoskodott volna helyettesítő áldozatról. A jeruzsálemi templom Kr. u. 70-ben való lerombolása óta véglegesen megszűnt itt az áldozatbemutató. Nincs is már erre többé szükség, hisz Isten ez alól egyszer és mindenkorra felmentette a bűnbocsánatot kereső embert Fia, Jézus Krisztus helyettesítő keresztáldozata, sziklasírban való eltemetése és harmadnapra való feltámadása által. Ennek emlékhelyei ma is megtalálhatók a városban. Sőt, a Sírátófaltól nem messze, a Via Dolorosa / Szenvedések útján az ősi városközpontba jutva az az épület is megtalálható, ahonnan pünkösd hajnalán megszületett az egyház, és kizendült az örömteljes evangélium a Szentlélektől bátorságot vett apostoli tanúk által, melynek minden népet megcélzó üzenete ez utolsó idők végén hozzánk is eljutott. (folytatjuk)

Dr. Mészáros Kálmán
lelképásztor/egyházelnök

Látogatóban a nagykarácsonyi mikulásnál

A vörös iszaptól sújtott térségből is jöttek gyerekek

„Jó mikulás bácsi, Isten hozott nálunk, csak hogy itt vagy végre, olyan nagyon vártunk” – olvasható a csokorba foglalt versek között ez a kis rigmus is a nagykarácsonyi Mikulásház honlapján. Nos. A várva várt mikulás majd csak december 6-án keresi fel otthonaikban a gyermekeket. Azok az óvodások és iskolások pedig, akik nehezen várják ki ezt a dátumot, a „hivatalos magyar mikulással” a nagykarácsonyi Mikulásházban találkozhatnak november elejétől egészen január hatodikáig. A 15. Országos Mikulásfesztivál nyitónapján rendezett sajtótájékoztatóján Szcency Sándor a Baptista Szeretetszolgálat elnökeként már az első ajándékokkal teli cipősdobozt is felmutatta az egybegyűlteknek. Mint elmondta, 30 000 doboznyi ajándék összegyűjtése az ideai álmuk.

A Mikulásfesztivál megnyitójának különlegessége az volt, hogy a Baptista Szeretetszolgálat, a „Mikulásfalva-Mesefalu” Fejlődéséért Fejlesztési Alapítvány és a Mikulásfalva Nonprofit Kft. meghívására az árvíz sújtotta, valamint a vörös iszap által elöntött térségekből érkezhetett 250 gyermek a programra. Többek között jöttek csoportok Felsőzsolcáról, Kolontárról és Devecserből is, hogy egy időre elfeleddessék az átélt borzalmakat. A szervezők szóltak arról is, hogy egy csaknem másfél milliárd forintos beruházást terveznek a településen, amely ha megvalósulhat, igazi élmenyfaluvá teszi Mikulásfalvát.

Balog Nándor

Advent – Szalmaszál

Puhán, fehéren érkezett az ünnep. Nesztelenül meghúzódott a sarokban és várt. Várta a figyelmet és nyugalmat. De én abban az időben elfoglalt és zaklatott voltam. Talán soha nem ismertem volna meg a bensőséges várakozás fel-emelő érzését, ha nem tanítja meg nekem Gyurika, az elsős kisfiú.

Az édesanyja meghívott, legyenek velük az első adventi gyertya meggyújtásakor. Úgy éreztem, tartozom ennek a kisfiúnak a látogatással, mert hétfőnként megtanította az osztályomnak a vasárnapi hittanórák anyagát. A család esti áhítatot tartott. Elolvasták a „Születés” történetét, imádkoztak és énekeltek. Egyszerű, érthető volt a kicsik számára minden. Ezután az apukával jászlat építettek, hogy legyen fekhelye a Kisdednek. Amíg a „vendégfogadó” készült, azt tervezték, soha nem utasítják el az Issten Fiát. A szívük lesz az otthona.

A jászolkészítés után az anyuka egy zacskó szalmaszálat tett eléjük. Ezzel fogják kibélelni a jászlat. A hideg világban, barátságtalan istállóban a szeretet teszi meleggé az ágyát. Egy jó cselekedet, imádság valakiért, engedelmesség meleg takaróként borítja majd Jézust.

Egy kis szalmaszál egy jótett, a várakozás jele. Gyurika és a testvérei egyre jobban lelkesedtek, és olyan jók akartak lenni, hogy kevesellték a szalmaszálakat.

Attól a perctől fogva kis tanítványom minden igyekezete a szalmaszálglyűjtésre irányult. Azért olvasott szépen, küzdött a számolással, és izzadt az írásórán, hogy szalmaszálat tehessen a kis Jézus jászlába. Egyszer nem sikerült az írás. Kapart a toll, pacás lett a füzet, és a betűk se kerekedtek úgy, ahogy szeretete volna. Zokogva borult a padra.

Nehezen mondta el, mi is bántja a szívét. „Ez az írás biztosan nem lesz szalmaszál!”

Hirtelen összeszorult a torkom, levegőt is alig kaptam. Vajon minden írásom szalmaszál?

Azon az írásórán puhán, fehéren megérkezett Advent. A néma csendben ránk borította a béke és a szeretet takaróját.

Melegített a szalmaszál.

Frittmann Lászlóné

Találkozás – Folytatás a címloldalról

Az út elején jártunk még, amikor az egyik állomáson belépett éppen a mi kocsinkba. Végignézt rajtunk. Nem kihívóan és nem is ellenségesen. Talán csak helyet keresett. Magas volt, egyenes. Tudtam, hogy ki ő. A Halál. Fekete cipőjén nyoma sem volt a felszíni eső után maradó sárnak. Fekete nadrágja élre vasalva. Különös szabású fekete zakója nem volt feltűnő, csak szokatlan. Am a nyakában az a kis kétágú fekete selyemszalag, azok az aranszálas apró rojtok... Az arcbőre sápadt volt ugyan, de nem ijesztő. Talán csak fekete ruhája és haja miatt látszott fakóbbnak. Sötét szemében nyugalom volt, végtelen nyugalom és megértés. Arca komoly volt, de nem szomorú. Nem volt fiatal, de idősnek sem látszott. A temetőből jött, ezt biztosan tudtam. Makulátlanul tiszta cipője ellenére valahogy éreztük mindannyian, hogy percekkel ez előtt még ott állt egy nyitott sírnál, s hallgatta a hantolás tompa zaját. Az sem zavart, hogy teljesen száraz volt a ruhája, pedig se kabát, se esernyő nem volt nála. Mit árthat neki az eső?... Közben megállók jöttek és mentek, ő csak állt az ajtónál.

Megdöböntett a változás, amit magával hozott csupán a jelenlétével, anélkül, hogy bármi különöset tett volna. Egy szürke kalapos bácsi lépett mellé. Halkan váltottak néhány szót. Nem üdvözölték egymást, és nem is köszöntek el, mikor a következő megállóban a bácsi kilépett az ajtón. Kis idő múlva egy középkorú férfi állt meg előtte, valamit kérdezett, hogy mit, azt nem lehetett kivenni, csupán a hangsúly engedte sejteni, hogy kérdést tett föl. S ő válaszolt épp olyan halkan, mint az imént. Az utasok jöttek-mentek. Ő állt, mint egy biztos pont, s azt vettem észre, hogy az emberek, akik nem néznek egymás szemébe se, s maguk is kerülnek az idegen tekinteteket, egyre-másra megállnak néhány másodpercre mellette, s talán

tanácsot kérnek útjukra, életükre. Mintha mind éreznénk, hogy ő nem idegen. Mindannyiunkhoz tartozik. S ő ugyanazzal a rendíthetetlen nyugalommal, türelemmel és megértéssel mormolja halk szavait, a legkisebb csodálkozás nélkül, s nem nézi egyiküket se, csak mikor megszólítják, vet egy pillantást a kérdezőkre, s utána tekintetét lefelé fordítva válaszol.

A következő megállónál megindult a mi sorunk felé. Lassan lépkedett, minden sietség nélkül. Ahogy közeledett, a szívem egyre hangosabban vert. A metró állt, mintha így lenne rendelve. Már nem volt sok utas a kocsiban. Odaért elé, nem volt semmilyen illata. Csak a cipőit néztem. Továbbblépett. Mellettem nem volt hely, eggyel odébb ült le. Megnyugodtam. Újra elindultunk. Nem mertem ránézni, de a szemem sarkából követtem minden lélegzetvételét. Egy rózsaszín kabátos fiatal szőkeség libbent a metróba nagy illatfelhővel, kezében térképpel. Körbenézett, majd egyenesen odament hozzám, leült mellém, s ugyanazon a fojtott hangon, mint eddig mindenki, rövid kérdést tett föl neki, s ő – a szokásos egyetlen oldalpillantás után – tekintetét a padlóra szegezve néhány halk szóval válaszolt. A hölgy a következő megállónál leszállt.

A végállomáshoz értünk. Kiszállt ő is, mint mindenki más. Aztán nyomát vesztettem a tömegben.

Mindnyájan leereszkedünk időnként önmagunk mélységeibe, idegpályáink és ereink alagútjain eljutunk életünk nagy kérdéseire. Fölrémlik bennünk, hogy valahonnét jövünk, valahová tartunk, s mulandóságunkra ébredésünk első megdöbbenésétől velünk utazik a halál mint egy hűség-társ, hogy figyelmeztessen, egyszer ki kell szállnunk. Így rendeltetett. Időnként rettegve suttojuk: Most? Itt? S ő rendíthetetlen nyugalommal válaszol: Még nem, a következőnél. Nem ujjong és nem szánakozik. Csak figyelmezteti azokat, akik mernek gondolni vele: „Nem te vagy az ura életednek. Úgy élj, hogy amikor itt az idő, velem jössz Hozzá!”

Szommer Hajnalka

NŐI SZEMMEL – NŐI SZÍVVEL

Több mint gyógyulás

Joni Eareckson Tada a bibliai Jób mai modern változatához hasonlítható. A fogyatékkal élők szószólója 17 éves korában sérült meg egy balesetben. Az elmúlt tíz év során krónikus fájdalmakat élt át, miközben a szenvedés áldásainak szószólója és hangoztatója maradt.

Most hatvanévesen kellett szembenéznie a mellrákkal. A műtét után magabiztos hangvétellel és vidáman szólt meg a *Christianity Today*-nek legutóbbi könyvéről, melynek címe „A gyógyulás helye, küzdelem a fájdalom, a szenvedés misztériumával, és Isten szuverenitása” (David C. Cook, 2010). Ebben a könyvében vizsgálja a szenvedésről vallott teológiáját.

– *Hogyan változott meg a szenvedésről és a gyógyulásról alkotott véleményed, miután diagnosztizáltak a mellrákot?*

– Hála érte, ez nem változott. Javaslom, figyelmesen vizsgáljátok meg ismét a Szentírást végigkísérve a gyógyulásról szóló részeket! Én legjobb tudásom szerint ezt megtettem, miként tíz évvel ezelőtt is, amikor krónikus fájdalmaim egy egészen új életformára kényszerítettek. Mindössze egy hónapja annak, hogy mellrákot diagnosztizáltak nálam, és ezt ugyanazon Szentírás alapján látom, Isten ígéje nem változik!

Úgy látszik, sok nehézségem támadt, ezért erősen elmélkedem az 1Péter 2,21-en: „Hiszen erre hívtattok el, mivel Krisztus is szenvedett értetek, és példát hagyott rátok, hogy az ő nyomdokait kövessétek”. Ezek a lépések a keresztyéneket gyakran nem csodálatos isteni beavatkozásokhoz vezetik, hanem közvetlen a szenvedések társaságába. Ilyen módon ez a mellrák engem közelebb vont a Megváltóhoz. Vannak dolgok, melyeket az ő csodálatos jellemében nem fedeztem fel egy évvel vagy hat hónappal ezelőtt. Ez azt jelenti számomra, hogy még növekszem és formálódok. Az 1Péter 2,21 sok vívódó keresztyén számára nyújt jó életszabályt, hogy megértse Isten céljait a nehézségekkel!

– *Ez azt jelenti, hogy egészen új módon gondolkodsz Isten mivoltáról?*

– A János 14,12-ben Jézus azt mondja: „aki hisz énbenem, az ... ezekben nagyobbakat is tesz”. Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy itt Jézus csodákról beszélt. Mintha azt mondta volna: „Hé fiúk, nézzétek csak ezeket a csodá-

kat! Eljön az idő, amikor ti sokkal több csodát fogtok tenni, mint én!” Tény, hogy Jézus nem szükségszerűen tett csodákat. Ő az evangéliumot kínálta föl, az ő királyságát terjesztette, a földet igényelte vissza, ami az ő jogos tulajdona. Amikor Jézus az ígéretet tette, ezt mondta: „feladattal bízlak meg titeket, hogy azt megtegyétek. Én és az Atya azt akarjuk, hogy előrehaladjon az evangélium ügye, és én megígérem, mindent meg fogtok kapni ahhoz, amire szükségetek van, hogy ezt a munkát elvégezzétek, és ti még jobban fogjátok végezni, mint én.” Jézus három évig szolgált, és végül egy maroknyi tanítványa volt, akik csak félig hittek benne. Miután Jézus a mennybe ment és eljött a Szentlélek – ó, hála neked, Uram! Péter egyszeri prédikációjára ezrek tértek meg. Ez az a nagyobb dolog, amelyet Isten akar, hogy megtegyünk.

Ez az, amit láthattam az elmúlt hónapokban. Minden x-sugár technikus, minden ápoló, minden orvos, mindenki, akivel a sugárkezelésen találkoztam és az MRI-vizsgálatok során, csodálatos, mennyi lehetőséget kaptam arra,

hogy lássam az emberek éhségét és szomjúságát Krisztus után. Tudom, ez korábban is megvolt bennük, de számomra különlegesnek tűnik, hogy a diagnózis következtében vált ez nyilvánvalóvá. Nagyon meglepett, hogy az emberek azt kérdezték: „Hogyan tudsz bizalommal közeledni ahhoz az Istenhez, aki ezt a mellrákot megengedte?” És ilyenkor alkalmam nyílik a válaszra.

A „nagyobb dolog” nem maga a csoda, hanem az evangélium előtérbe helyezése, Isten országának terjesztése, hogy Krisztusé legyen az ő jogos tulajdona. (folytatjuk)

Sahra Pulliam Bailey
(fordította Pátkai Béla)

Hálapénz

A megtörtént eset egyszerre két jelenségnek mutatja be a visszás oldalát, miközben komoly kérdéseket vet föl: **Hogyan köszönjük meg a kezelőorvosunk közreműködését, és hogyan integrálódhat a cigányság a kultúrába? Akinek gyakorló orvosként vagy integrálódott roma testvérként van tanácsa, gondolata a kérdésekre, szerkesztőségünk örömmel fogadja.**

Egy kórház szülészeten történt, ismerősöm is a kórteremben lábadozott a szülés után, szem- és fültanúja volt az esetnek, ő mesélte. Népes, jól öltözött kisvárosi cigánycsalád jött a kismamáért és a babáért a négyágyas kórterembe, hogy hazavigyék. A szülést levezető orvos is hamar előkerült – a szülés óta nem látták a szobában –, és kezeit dörzsölve ott tüsténkedett a család körül, hogy ugye minden rendben volt, ugye, jó volt az ellátás, ugyebár, khm, meg hasonlók. Ekkor előlépett a családfő, és nagy tisztelettel rövid mondókába fogott: egyszerű szavakkal megköszönte az orvos munkáját, és átadott neki egy hatalmas díszdoboz desszertet. Az orvos átvette a dobozt, de képtelen volt eltitkolni csalódottságát, és kézfogás helyett lekezelően kicsattant.

– Jóember, ilyenkor nem desszertet szoktak adni a szülésznek!

Nagy csend lett. Aztán a férfi csendben megkérdezte.

– Bocsánat, hanem mit?

– Aki elégedett a munkánkkal, az borítékot ad, kérem szépen! Hagyományosan ez illik. Maguk nem hallottak még erről? Pedig van maguknál szaporulat szép számban!

– Bocsánat, ne haragudjon, doktor úr, és mennyit szoktak adni a népek?

– Hát... 30-40 000 forintot.

– Értem, elnézést kérek, tudatlan vagyok, de megoldjuk azonnal, engedelmével visszakérném a desszertet. Kivette az orvos kezéből a dobozt, felnyitotta, és kivett belőle egy köteg 20 ezrest, majd két darabot átadott a kővé vált orvosnak, akin látszott, hogy a rosszullét kerülgeti. A többit zsebre vágta, és a család kivonult a kórteremből. A többi kismama a takaró alá menekült, mert majd megfulladtak a nevetéstől.

forrás: kendy.eoldal.hu

A bűn következménye

ördög. Mert vagy a sátán befolyásolja a sorsunkat, vagy pedig Isten. Függelenség nem létezik. Az ördög fő célja, hogy félretoljon bennünket, hiszen a megtérésünk óta a célpontjai vagyunk.

A bűn hozza a bajt

A bűn nem eltűnő tett, hanem nyomot hagy, és hívja az ember életére a

rosszat. Van olyan, hogy valaki elkövet egy bűnt, de a következménye nem azonnal jön az életébe, hanem egy-két év vagy akár 15-20 év múlva. A bűn olyan, mint a darázs fullánkja. A fullánk magában nem rossz, de ehhez egy darázs is párosul. A bűn által a gonosz ereje bejön az ember életébe, ezáltal nem lesz az, aki azelőtt volt, mert már benne van a halálos méreg. Minél többször követ el bűnt valaki, annál inkább a gonosz hatása alá kerül, aki soha nem mondja el, mi is történik a bűn megtétele után. A bűn zsoldja a halál. Csak a hollywoodi filmekben nincs következménye, vagy éppen jó vége van, ha valaki bűnt követ el. Valójában ebből soha nem származik jó, hanem mindig baj, nehézség.

Drága testvérem! Ha bűnt követél el, tudd azt, hogy Isten megbocsát, ha bevallod neki! A mennyben jó tervek születnek. Hogy ezek valósuljanak meg az életedben, ahhoz jó, személyes kapcsolatot kell ápolnod Istennel. Ő azért vásárolt meg, hogy az ő igéjét hallgasd és megtartsd. Az ige a legnagyobb hatalom, és ha erre figyelsz, akkor ebből jó dolgok származnak. Ne Istent hibáztasd, ha valami rossz történt veled, hanem vizsgálj meg az életedet, melyik terület került a sátán kezébe! Fordíts hátat a bűnnek, és megtapasztalod Isten csodálatos áldásait, amelyeket neked készített.

Durkó Anett

Írók könyvekről

Aki elmélkedés nélkül olvas, olyan, mintha emésztés nélkül enne. (Edmund Burke)

Az a mű, amelyet elolvasnak: él, az a mű, amelyet másodszor is elolvasnak: megmarad. (Ifj. Alexandre Dumas)

Személyes evangélium

Isten azt szeretné, hogy egész világunk szép, gondozott park legyen. Rajtunk múlik, hogy az lesz-e.

Ez a világ Isten túlradó ajándéka neked, nekünk, nekem. Számomra Isten az, aki túlradó, végtelen szeretettel szeret bennünket. Ajándékozó szeretettel szeret.

Keresztyénnek lenni azt jelenti, hogy Isten csodaszép ajándékait észreveszem. Milyen rosszul eshet a mi Urunk Istenünknek, hogy leg többször észre sem vesszük pazar ajándékait.

Gondoljunk csak bele, egy átlagos mai ember jobban él, mint egy király a középkorban!

Tudok én örömdeni? Mindenki nek meg kellene írnia a saját „magnificat”-ját! Ha van rá módod, tedd meg egyszer, vonulj vissza a szobádba vagy a kápolnába egy lappal a kezedben, s írd meg a magad hálaénekét!

Isten általam akar megsimogatni egy gyermeket, általam akarja szebbé tenni a földet, általam akarja boldogabbá tenni az embereket.

Isten selejtet nem teremt. Ő soha nem mondja, hogy „Na, csapjuk össze még ezt a gyereket” – és utána „Menjél, fiam, ne is lássalak”. Hiszem azt, hogy Isten mindig belead apait-anyait, minden tőle telhetőt minden teremtményébe.

A boldogság nem abból áll, hogy fogyasztunk, hogy sikereink vannak, hogy tapsolnak nekünk, hogy egymás fölé kerekedünk – a boldogság abban áll, hogy jót teszünk.

Jót tenni jó. Az Isten teremtette embernek szerintem ez a hivatása.

Ha Isten valamit elvesz, akkor hiszem, hogy valami szebbet akar adni az embernek.

Soha nem az a fontos, ami mögöttem van, hanem ami előttem áll.

(Idézet Böjte Csaba Hiszek a szeretet végső győzelmében című könyvéből.)

Miután megtértünk, az életünket annak adtuk, aki kifizette az adósságunkat. Isten váltott meg bennünket. A megtérés során kijöttünk a sátán hatalma alól, és Isten hatalma alá kerültünk, de ez nem jelenti azt, hogy ezután mindig csak jó dolgok történnek az életünkben, mert a mennyhez való viszonyunk határozza meg a sorsunkat. A cselekedeteink által mi döntjük el, hogy kinek adunk hatalmat az életünk fölött. Ahhoz, hogy az Úr angyalai táborát járjanak körülöttünk, istenfélelemben kell élnünk, és gyűlölnünk kell a bűnt. Amíg istenfélő módon járunk, addig áldott, jó sorsunk lesz a földön.

Nem a tett okozza az emberben a romlást, hanem a rés, ami a bűn következtében nyílik. A bűn által engedélyt adunk az ördögnek, hogy rombolást végezzen az életünkben. Ilyenkor az ördög bekerül az életünkbe, és ő irányítja a sorsunkat. Fő célja, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Tömeggyilkos, aki soha nem elégszik meg. Nem mondja azt, hogy már elég, megtelt a pokol, és már nem akar senkit sem odajuttatni. El akarja venni az egészségünket, vagyonunkat és a családunkat is. Az ördög az, aki gáncsokodik, és ő akarja megghiúsítani a jó célokat. Folyamatosan még több területet akar az életünkben az ő fennhatósága alá vonni. A bűn nem egy cselekedet csupán, hanem kapcsolatba hoz az ördöggel, aminek a következménye, hogy a keresztyéneket is érik bajok, szerencsétlenségek. Egy kis hazugsággal valójában nemcsak megsértünk egy szabályt, hanem a gonosszal kerülünk kapcsolatba. Ha haragszunk, keserűek vagyunk, és nem tudunk megbocsátani, akkor érzelmi területen kerülünk kapcsolatba a sátánnal. A bűnnel belépünk egy illegális területre. Ekkor a sorsunkban nagyobb szerepet kap az

Jól sáfárkodott! – Gerő Sándorné (1927–2010)

„Egy lélek, aki jól sáfárkodott a rá bízott lelki ajándékokkal” – így írtak gyermekei, *Erik* és *Dorottya* édesanyjukról a hamvasztás utáni búcsúistentiszteleten elhangzott emlékezésükben a rákospalotai imaházban. Groska Juliannát, a Nyíregyháza szülöttet titokban keresztelték meg evangélikusnak, de hitének megerősítése már baptista beágyazással történt. Fiatal leányként került Angliába, ahol tökéletes angol nyelvtudásra is szert tett, amelyet egész életében az Úr szolgálatába állított. Elég, ha csak nemzetközi szolgálatait említjük, akár a Torontóban töltött éveket, vagy később az Európai Baptista Nőszövetség elnökeként végzett szolgálatára gondolunk, de kedves emlékként őrzik gyermekei azt a *Ruth Graham*, *Billy Graham* felesége által küldött fényképet, amelyben megköszöni a magyarországi evangelizáció alkalmával végzett tolmácsolását. Lelkipásztor-feleség volt *Gerő Sándor* (1922–1981) testvér oldalán. Szolgálataira hálásan emlékszik vissza a baptista gyülekezet Szadán és Veregyháza (1949-től), Rákospalotán (1960-tól), a József utcában (1967-től), és 1977-től a kanadai Torontóban is. Szeretett énekelni. Gyönyörű szopránját sokan megcsodálták. Nemegyszer énekelte szívből, átéléssel *Händel* Messiásának világhírű áriáját: „Megváltóm él!” Szívesen énekelte a *Bányai Jenő* alapította

Központi Énekkarban, de a helyi gyülekezetek énekkarait is erősítette hűségese szolgálatával. Gerő Sándorné a hazai nőmisszió hűségese, áldozatkész támogatója volt. Számos konferencián elmondott előadását ma is emlegetik. Küzdelmes élete nem volt mentes a gondoktól sem. Többször állt meghatározó döntések előtt, betegségek, férjének elvesztése idején, de ő mindig az életet választotta. Mindig készen volt arra, hogy másokat meghallgasson, segítséget, tanácsot adjon, vagy együtt imádkozzon a rászorulókkal, de amikor saját magáról volt szó, nem szaporította a szót. Nagyon komolyan vette a Szentírás olvasását és az imádságot, gyermekeit is erre nevelte. Életét Kiskőrösön fejezte be, ahol tervei szerint az idősek lelkipásztorságát tartotta feladatának. A tőle búcsúzó család a hamvait férje mellett a torontói temetőben helyezte el.

Marosi Nagy Lajos

H I R D E T É S E K

♦ **Kiadó lakás** Hívó bérlnék kiadó egy 1 + fél szobás önálló gázfűtéses 1. emeleti téglalakás Kőbányán, a belvárostól 15 percre csendes környezetben. Érdeklődni lehet a 06-20/886-00-10-as telefonon.

♦ **Lakhatás** Gödön idős keresztyén hölgy kevés segítségért lakhatást biztosít egyedülálló vagy egy lánygyermekes nőnek. 06 /27/ 337-626

♦ Folyóiratkeresés

A Wesley János Lelkészképző Főiskola könyvtára állománya kiegészítésére keresi a *BékeHírnök* és a *Szolgatárs* folyóiratok alábbi évfolyamait:

BékeHírnök 1997 előtti, 2000, 2006 utáni;

Szolgatárs 2001 előtti, 2005 utáni.

A felajánlásokat a következő elérhetőségeken fogadják:

Balog Angelika, (06-1) 210-5400 /224-es vagy /101-es mellék,
e-mail: biblioteka@wjlf.hu vagy
theol@wjlf.hu.

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

PÉCS: Jaszmann György testvérünk 2010. május 4-én vettünk búcsút, 96 éves korában hívta haza az Úr. Imaházunkban a szószék és az úrasztala keze munkáját dicséri. 71 évet élt boldog házasságban feleségével, *Reining Katalinnal*. Szolgált imaóra-vezetőként, előljáróként, pénztárosként. A gyászistentiszteleten *Macher Tivadar* és *Gerzsenyi Sándor* lelkipásztorok szolgáltak.

– **Lovász Lajos** testvér 77 éves korában hagyta el földi otthonát, s tért haza a mennyei honba. Családját és magát éveken át készítette az Úr a távozásra. Csendes, szolgálatkész testvér volt. Temetése június 8-án történt, ahol a vigasztalás ígését *Macher Tivadar* lelkipásztor hirdette.

– **Pfaff József** testvérünket 86 éves korában, június 12-én hívta haza az Úr. 19 évesen fogadta el Jézus Krisztust élete Urának, és merítkezett be Budapesten *dr. Somogyi Imre* lelkipásztor által. Életét mindig a tenni akarás jellemezte, és így segített a rászorulókon a Baptista Lelkipásztorok Segítése Alapítvány létrehozásával is. A gyászistentiszteleten *Macher Tivadar* lelkipásztor szolgált.

– **Dani Mihály** testvérünket június 16-án, 86 éves korában szólította haza az Úr. Hitét hosszú élete során semmilyen körülmények között nem tagadta meg. Hűségese pécsi szolgálatával (imaóra-vezetés, előljáró, imaházépítés) hozzájárult a gyülekezet előrehaladásához. A június 30-ai gyászistentiszteleten *Macher Tivadar* és *Vágó István* lelkipásztorok szolgáltak.

– **Grüber Ádámné (Bósz Kornélia)** testvérünk 88 évet kapott ajándékba az Úrtól. Férje halála óta egyedül élt, csendessége példa volt. Ha testi ereje engedte, ott volt a délelőtti istentiszteleteken. Temetése október 26-án volt, ahol az igei szolgálatot *Macher Tivadar* lelkipásztor végezte.

A temetéseken a pécsi énekkar énekelt.

Gyülekezetplántálók ma

A Dunántúlon (2. rész)

Pilisvörösváron váratlanul kaptunk egy nagyszerű lehetőséget az OM-tól: missziós buszokat ajánlották fel néhány napra. Így került a busz váratlanul, igen kevés időt hagyva az előkészületekre Pilisvörösvárra. Alig hittem abban, hogy ilyen rövid idő alatt hatékonyan meg tudunk majd szólítani embereket. A plántálásban állhatatosan szolgáló Nagy László és családja természetes, őszinte szolgálattal eloszlatták aggályaimat. Felesége, Kati a hirdetést szervezte meg példás gyorsasággal és mégis minőségi módon, a helyi fiatalok barátaikat invitálták, illetve a járókelőknek hirdették az eseményeket. Volt gondjuk arra is, hogy a gyerekeknek külön foglalkozást szervezzenek, és kellemes környezetben játszhassanak, amíg szüleik velünk beszélgetnek. Minden alkalommal volt néhány érdeklődő, akikkel beszélgetni is lehetett. A néhány emberrel folytatott mély beszélgetés olykor nagyobb érték. Jó érzésekkel tértünk haza mindennap egy budaörsi szolgálótársammal, de nagyon meglepődtem, amikor nemrég megtudtam, hogy milyen gyümölcssei lettek ennek a három napnak. Azok az asszonyok, akik alkalomról alkalomra részt vettek a vetítéseken, és akiknek saját megtérésünk történeteit is elmondhattuk, azóta rendszeresen járnak az istentiszteletekre. Hárman három családot képviselnek, és volt, hogy már valakinek a férje is eljött. Egy közeli településen lakó fiú ezen az alkalmon talált rá a helyi baptista közösségre. Időközben felvételizett a BTA missziói szakára. Egy férfi, aki szintén ott volt az alkalmon, és egyébként már korábban is rendszeresen látogatta az istentiszteleteket, időközben döntést hozott és bekerítkezett. Végül volt egy olyan fiú is az evangelizációk egyikén, aki néhány héttel ez előtt tért meg, és azóta a törekvők órájának látogatója lett. Nos ez a három nap talán csak egy kicsit, de szinte mindenkinél hozzátett valamit ahhoz, hogy előbbre lépjen Isten követésében. Dicsőség neki ezért!

Varga Attila

mobil evangelizációs koordinátor

Amikor az Úr Jézus ellátogatott a házamba III. rész

Az ebédlő

Utána beléptünk az ebédlőbe, és szerencsére ott semmi kínos dolog nem várt – semmi, a tálalón lévő ezüstkészleten kívül. Nyugtalanított, hogy nemrég A. T. Pierson egyik könyvében ezt olvastam: „Keresztény otthonokban arany- és ezüstedényekből és haszontalan dísz tárgyakból elegendő mennyiség található ahhoz, hogy 50 000 hajóból álló flottát lehessen belőle építeni, ezeket Bibliákkal megtölteni és misszionáriusokkal telerakni, hogy a föld minden elhagyott sarkában gyülekezeteiket építsenek és néhány éven belül minden élő lelket érintkezésbe hozzanak az evangéliummal”.

Az Úr Jézus egyetlen szót sem szólt, csak bólintott, mintegy gondolataimmal való egyetértése jeleként.

Az asztalon természetesen nem volt étel, csak a díszterítő. És mégsem tudtam elkerülni, hogy azokra az ünnepi lakomákra ne gondoljak, amikor ennél az asztalnál ültünk és telitöltöttük magunkat étellel – és ettünk, amíg rosszul nem éreztük magunkat. Azután a legközelebbi karosszékhöz vonszoltuk magunkat, hogy kipihenjük a rendkívüli erőfeszítést – és várjunk a vacsorára.

Egyszerre arra a 7000 emberre kellett gondolnom, akik naponta éhen halnak olyan országokban, ahol a kalória szerinti táplálkozás ismeretlen, és képtelen dolog fogókúráról beszélni. Nyomorultul éreztem magam.

Amikor az Úr Jézus most így itt állt, visszaemlékeztem arra, hogy ő milyen sokszor beszélt a bűjtöleőről, én azonban ezeket az igeverseket mindig egy üdvtörténeti fiókba helyeztem el, nem voltak ma ránk alkalmazhatók. Most azonban nem voltam ebben többé olyan biztos. Ő talán mégis szó szerint arra gondolt, amit mondott.

A hálószoba

Vigyázatlanság volt tőlem, hogy a ruhaszekrény ajtaját nyitva hagytam. Úgy nézett ki, mint egy kis ruhaüzlet. Faltól falig öltönyök és kabátok és ingek. Valóban nem volt valamennyire szükségem, de valahogy hízelegtek az „én”-emnek. Mindig kellemes érzés volt, amikor az emberek pozitív megjegyzéseket tettek rájuk. Az Úr Jézus nem szólt semmit. Nem volt rá szükség. Elég volt csupán a jelenléte is. A szekrényben fönt számos ékszer és különféle dísz tárgy

hevert, hiszen neveltetésem és tanulásom ideje alatt megtanultam értékelni a minőségi dolgokat. Most feltettem magamnak a kérdést, ki kapná meg ezeket a dolgokat, ha ezen az éjszakán meghalnék? Soha eszembe sem jutott, hogy az Úr munkájára felhasználjam őket. Egyszerre eszembe ötlött, hogy valamikor postán kaptam egy vastag borítékot. Egy keresztyén özvegyasszony küldte. A kevés vattázott papírt kibontva gyémántköves gyűrű esett ki belőle. A levélben ez állt: „Isten beszélt velem ezzel a gyűrűvel kapcsolatban. Legértékesebb tulajdonom, mégis neki akarom adni. Kérem, használja föl az Úr Jézus munkájában!”

Miközben ezek a gondolatok foglalkoztattak, egy igeverset vettem észre a falon, melyet még a vasárnapi iskolában nyertem egy aranymondás-versenyen: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” A sok ruhára, az ékszerekre, valamennyi önző pénzpocsékolásra gondoltam. És azután – „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” (folytatjuk)

William MacDonald

A bölcs asszony

Egy indián bölcs asszony – amikor a hegyekben utazott – talált egy különösen értékes követ a folyóban. Másnap találkozott egy utazóval, aki éhes volt, így hát a bölcs indián asszony kinyitotta a csomagját, és megosztotta ennivalóját a vándorral. Az utas miután meglátta a drágakövet, kérte, hogy adja neki. A nő habozás nélkül nekiadta a drágakövet. A vándor jó szerencséjén örvendezve továbbállt. Azon gondolkodott, hogy élete hátralévő részében nem kell többé szükséget szenvednie. Ám néhány nappal később visszatért az indián asszonyhoz, és visszaadta neki a követ.

– Gondolkoztam – szólalt meg –, és bár jól tudom, hogy milyen értékes ez a drágakő, de visszaadom abban a reményben, hogy adhatsz nekem valamit, ami még ennél is értékesebb. Add nekem azt a valamit belőled, ami képessé tett arra, hogy nekem add a követ!